

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Évesre 8 korona, félfévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyílttér példi soronként 50 fillér.

Lapkiadó-tulajdonos

Az „ÓZDI JÁRÁSI NYOMDA“

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

„ÓZDI JÁRÁSI NYOMDA“ ÓZD.
Hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
Kéziratok nem adatnak vissza

Szabott árak.

Az áruházakat illeti meg az érdem a detail-üzletben még ezelőtt 25-30 évvel világszerte divatozott alkudozás kiküszöböléséért. Valószínű, hogy ezt az áruházak nem valami különös előny elérése végett vitték keresztül; kényszerítve voltak rá, mivel a nagyszámu és gyakran váltakozó elárusító személyzetet nem lehetett az alkudozásra felhatalmazni s eljárást kellően ellenőrizni. De bármint áll a dolog, tény az, hogy azokban a nagy városokban, amelyekben áruházak állanak fenn, az alku a nagyobb üzletekből már teljesen kiküszöbölték s a kisebb üzletek közt is csak elvétve találunk olyanokat, melyekben a régi rossz szokás, az alku, még divatozik.

Azonban nincsenek mindenütt áruházak és ott, ahol nincsenek, a vásárló közönség nem igen hajlandó az alkudozás időpazarló, de mégis élvezetes szokásáról lemondani. Kisebb városokban és falvakban még most is szívtében alkuszunk, még a székérkenőcsre is. A kereskedő hozzá van ehhez szokva s

árait akként állapítja meg hogy az először kimondott árból kár nélkül engedhessen. Ily helyeken azonban a fogyasztási szövetkezetek kezdenek az alku kiküszöbölése terén előjárni; ezek szabott árakat tartanak fenn s alkunak nálunk nincs helye.

Hogy azonban a kereskedő osztályt senki se vádolhassa azzal, hogy a kereskedői tisztesség követelményeinek megfelelő szokásokat csak kényszerűségből sajátítja el és, hogy szomorúan válik meg az alkutól, mely tért nyit a járatián vevők megrövidítésére, nem szabad bevárni, hogy az áruházak és fogyasztási szövetkezetek a szabott árak meghonosítása terén a kereskedőket megelőzzék. Első sorban helyi egyesületet kell alakítani, annak alapszabályait megalkotni. Ezen alapszabályok szerint aztán, minden egyes kereskedő köteles egyöntetűen eljárni. Ha ezen helyi egyesület már megvan, ennek volna feladata a régi, rossz szokások kiküszöbölése érdekében mozgalmat indítani s tagjait a szabott árak előnyeiről felvilágosítani, sőt esetleg kényszer eszközöket is alkalmazni.

De kötelessége lenne az is, hogy a közönséget szabott ár helyes voltáról egy idejűleg meggyőzve, s erre reá nevelje

Egyes kereskedők persze nem igen kezdhetik meg az újítást, mert az alkuhoz ragaszkodó vevőiket addig, míg más üzletben alkuszunk, elveszíteneik. Azért mondjuk, hogy egyesületi uton kell a reformot keresztül vinni, pénzbírsággal sújtva azokat az egyesületi tagokat, kik a szabott árak tekintetében alkotott határozatnak magukat alá nem vetik. Az pedig igen rossz üzleti politika, hogy majd fokozatosan vezetjük be a szabott árak rendszerét, vagyis az önféjű vevővel alkuszunk, a szerény vevővel szemben azonban a szabott árt alkalmazzuk vagy némely árut szabott áron árusítunk más árut nem. Az újítást egyszerre, egy napról a másikra kell bevezetni az egész vonalon, minden üzletben s az összes árukra kiterjedőleg. Ez a következő módon történhet.

1. Árjegyzékek küldendők szét, melyekben kitüntetendő, hogy a felsorolt árak alku tárgyát nem képezik.

2. Minden árun a szabott ár nem tit-

TÁRCA.

A gyilkos.

— Az Ózdi Hírlap eredeti tárcája. —

I.

A törvényszéki palota nagytermében az összes helyeket már egy órával előbb megszállva tartotta a közönség. Az elnök könyörtelenül visszautasította a legelőkelőbb hölgyeket, akik még mindig nagy számmal kívánczoltak be a végtárgyalásra.

Odabenn mégis a nőnem volt többségben. Csak ugy irítottak a padsorok.

Az októberi nap bekandikált a magas ablakon s a kései verőfény ott csillogott az ujdívatu kalapokon, a színes structollakon, a villanó ékszereken.

És minden arc kipirult, minden szem fölragyogott, mint az izgató drámák előadásakor.

Mert drámát vártunk.

Uri ember és gyönyörű cigányleány szerelmi katasztrófáját.

Valóságos rejtély megoldását, mert a gyilkos ön magát vádolja, míg a közvádoló tehetetlenül habozott.

Az elnök összesugott a két szavazó bíróval, izgatottak voltak ők is.

Tőlük hármuktól követeitük az igazság kiderítését s a megtorlást.

Esküdtszék akkor még nem itélt felebarátaink ballépései fölött a polgárság lelkiismerete hallgatásra volt kárhoztatva.

— Vezessék be a vádlottat!

II.

Fészkelődés, moraj támadt, amint a két fegyveres ör belépett a gyilkossal. Nyeles szeműveg, monokli, csiptető, kis és nagy látócsó mind részegeződött.

Nyulánk termetű, szinte leányosan szelid arcu, rokonszenves fiatal ember állt meg a terem közepén.

Szerényen meghajtotta magát s mielőtt még kérdést intéztek volna hozzá, érces hangon miközben vonásai egyszerre roppant erélyt mutattak.

Nagyságos elnök ur! Tudom a mai végtár gyalás célját. De bármint faggatnak, bármint vádolnak és védenek, én nem vallok másképp, mintahogy a vizsgálóbíró előtt vallottam, A tiszta igazságot mondom most is, akár hiszik, akár nem. Én azt a leány megöltem! Gyilkos vagyok, bűnhődni akarok... Itéljenek el!

Akik korábban ismerték Nyitrai Bélát, semmi elfogultságot nem vettek rajta észre.

Nyugodtságát mindvégig megőrizte, akkor is mikor a legbogosabb keresztkérdések tűzébe hajszolták.

Az elnök szeliden szólt:

— Mondja el, hol volt, mielőtt a gyilkosságot elkövette!

— Csendőr voltam Galgócon. Azért választottam ezt a pályát, mert tanulókoromban sokat betegeskedtem s az orvosok azt tanácsolták, hogy olyan foglalkozás után nézzek, mely mellett sokat lehetek a szabad levegőn. Eleinte unalmas volt az életem, de hamar rájöttem hogy legjobb időöltés a regényolvasás.

— Miket olvasott?

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testületet megszűnteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza**

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche“

Kapható orvosi receptre a gyógyszerárakban. — Ára üvegenként 4.— korona.

kos jelzéssel, hanem a vevő által olvashatóan feltüntetendő.

3. A kirakatba elhelyezett áruk mindenikére fel kell írni a szabott árakat.

4. Azokkal a vevőkkel, kik alkudozni óhajtanak, meg kell értetni az alkudozás reá nézve is hátrányos voltát.

5. A kereskedők számoljanak be az egyesületnek szerzett tapasztalataikkal és az évi jelentésekben ki kell tüntetni az e téren elért javulást.

Ha a kereskedők minden helyen egyértelműleg ekként járnak el, remélni lehet, hogy 2-3 év múlva az üzletekben való alkudozás teljesen megszűnik s a közönség épp úgy megszokja a szabott árakat, mintahogy készséggel és minden alku nélkül megfizeti a zsemlyének 4 fillérben megszabott árát.

HETI KRÓNIKA.

Szerkesztő úr! Ne kívánja tőlem, hogy hosszabb beszédűséggel életemnek kinos sorsát itt elmondjam; unalmas, érdektelen volna minden mozzanatában hasonlatos ahhoz a folyamathoz, amelyben olyan sokan vergődünk, törtétnünk mondhatnám, hogy majdnem mindig a mások hátán előre. Rövidebb csak azt akarom tudomására adni, hogy e lap hasábjain a legutóbbi számban megjelent pályázati hirdetés alapján az üresedésben levő állásra a bennem levő szellemi erők méltóságos magassága tudatában — ezennel folyamodni bátorodom.

Ugy-e bár, Szerkesztő úr! nem veszi tőlem rossz néven, ha programot az irányra nézve, melyet munkálni akarok, nem adok. A világ ma ugyanis csupa a jövőre kiható tervekből áll, miért szaporitanám a főtősleges dolgok számát most még azzal is, hogy *mézes madznggal* — esetleg — végig húzogassam az olvasók száját. Én azt hiszem, hogy ebből a szempontból maradt el a Szerkesztő úr programadása is an-

— Legjobban érdekelték a rémregények. Kérem az oly történet, melyben a szerelmesek...

— Erről majd később! Folytassa csak a maga élete történetét.

— Hehe! A magam regényét... a rémregényemet? Mert az is az! Oh, de milyen érdekfeszítő. Nos hát kedvezett a szerencse és őrmester lettem. Egy nap a szomszéd községbe utaztam. Óriási dohánycsempészet történt, s ezt kellett kikutatnom. Az ott tanyázó cigányokat vádolták s én fölkerestem Cseresnyés Gábort a vajdát, hogy számon kérjem tőle az emberei bűnét. Amint az ezüstgombos mellényű, hatalmas termetű cigánnyal beszéltem, egyszerre mellesuhan egy tüzes szemű, szép leány. Mohón hallgatta mit beszéltem, hízogón mint közelebb simult hozzám, rám is hajolt, majd szemem közé nevetett, mutatgatva vakító fehér fogait. Ezt a nevetést, ezt a tekintetet többé nem felejthettem. A leány elmondta, hogy a dohánycsempészek már odább álltak. Dongó Pali a főkalafaktok köztük, azt kell kézrekeríteni és hozzátette: „Verje meg az Isten!” Nem törődtem többé a hivatalos üldözéssel, csak a leányt néztem, ővele beszélgettem. Ott maradtam másnap is a faluban, de harmadnap is. Azután megkértem a leány kezét. Cseresnyés Klára holdogán omlott karjaimban, még sirt is, keservesen sirt a nagy meghatottságtól. Az apja meg büszke volt, hogy ilyen vőt kap...

(Folyt. köv.)

nak idején. Elmaradt pedig úgy-e azon önmagyarázat miatt, amelyet az olvasóközönség csekély gondolkodás mellett a maga részére megtehetett volna.

Mégsem tette meg. Mert ha megtette volna, hej! akkor a Szerkesztő úr feje sem fájdukt volna meg a múlt héten, amikor is a sértett önértet hangja járta át az ózdi levegőt. Jobban mondva: egy kis szellő volt az, amely erőre serkentette az embereket s friss üdeséget adott a petyhüdt lelkeknek. Erre a zivatarra szüksége volt az ózdi közönségnek, talán a szerkesztőségnek is, mondjuk, hogy egyformán mind a kettőnek.

Miért?

Az Ózdi Hirlap csenevész politikát folytatott a múltban, senki által nem látott, nem hallott lap volt. Hétről-hétre könyomatos, érdektelen dolgokkal telt cikkek váltakoztak benne, helyi esemény, a mi társadalmi mozgalmunk halvány kritikája, oh! ilyen valami talán még a Szerkesztő előtt is ismeretlen volt.

Nem csoda tehát, ha az új rezsimnek mindjárt a kezdetén a panasz hangja merül fel. Tízben lesz acélossá a vas, az Ózdi Hirlapnak is új pályafutása kezdetén éppen úgy szüksége van a társadalom kinyilvánított kritikájára amint, hogy mellőzhetetlen szüksége van Ózd és vidéke közönségének előre haladása és falusias jellegéből kiemelkedő kulturális munkássága enunciaciójára, ösztökélésére és jó indulatu kritikájára.

Uj emberek, új vállalkozás, új érzelmeket és új gondolatokat vált ki. Hiszen hát nem éppen ez-e a sajtó hivatása?! Pro és contra hozzászólások, s a jó ügynek ily módon való diadalrayitele, ez uralta eddig az emberiséget, s mert társadalmi közösségben élünk, ennek kell ezután is uralnia!

S ez a legbecsületesebb állapot!

Szerkesztő úr egy csöppet se aggódjon a jövőtől, lassankint felvirrad majd az Ózdi Hirlapra is a jó idő, amikor majd kifejtett és irányában megerősödött lapként bármily csekély tekintélyre is tesz szert, de a társadalmi mozgalmak helyes irányu támogatását minden időben becsületos kötelességének ismeri.

Ma még küzködünk, vergődünk előre s jósikerünk lesz, ha a múltat feledtetve, egy szebb jövőre vetjük tekintetünket. Addig is csak írjuk azt a Heti krónikát, azok a kedélyes viccek úgy sem ártanak senkinek, kinek is akadna meg abban a szeme!?

Látok, hallok s mind az öt érzékemmel kutatok majd a *kasznos* és *jóra való* dolgok után. Azokat majd szépen kicifrázom, felöltöztetem dandy-ruhába s hódító-utra indítom lehet, hogy az enyéimből is csak *döcögő viccek* lesznek lehet, hogy a *nagy magasságból* én is lepoty-tyanok, mint a tisztivirág életű „U” elődöm, de hát megszületünk a végeredményében csak azért, hogy ebből az árnyék világból egy szebb hazába, a mennyek országába költözzünk.

Köszöntöm tehát Szerkesztő urat, az együttérzés szeretetével köszöntöm, hogy hozzon az ég ura nagyreményű vállalkozásomra fényesebb sikert, a közönség részére pedig több örömet és vigasságot.

A—Dorján.

Szerkesztő úr! Az Ózdi Hirlap múlt heti számában hirdett állásra pályázom.

Rövidesen jelzem, hogy a kívánalmaknak megfogok felelni,

Irni, ha nem is egészen olvashatván, tudok. „Eszméim” vannak. Ideges nem vagyok. Természetem jó, mert ha dicsérnek, szidnak vagy ütnek, nekem az teljesen mindegy.

Becsület Istenemre mondom, füről, fáról szép lányokról, döcögő viccet nem fogok írni, sőt a mennyire lehet, az ózdi sarat még a krónikában is kerülni fogom.

Egyet azonban kikötök, sikamlós cikkeimért a felelősséget nem vállalom, mert hát tetszik tudni, a közigazgatásban, az igazságszolgáltatásban, a konyhában, s találja ki még a szerkesztő ur, hogy hol? — sohasem jó a szinfallak mögé tekinteni. Én pedig oda akarok pislogni.

Ha így elfogad itt a kezem.

P . . .csi

* * *

A *színházra* való tekintetből mai számunkban leadunk egy apró-cseprő mulatságos történetet. Jó előre megjegyezzük, hogy az esemény nem nálunk folyt le, mi csak úgy nyituk, simogattuk és alakítottuk, csupán azért, hogy a dolognak mégis valami időbeli és helyi aktuális színezete és jellege legyen.

Különben is nincsen és nem találunk abba semmi megrovásra való, sőt elhervadhatatlan érdemül tudjuk be az illetőnek azt a hűséges ragaszkodást, amelyet szülőföldjével szemben innen messze földről is tanusít. Elvándorolunk bizony a hatodik és ki tudná megmondani, hányadik határba is a megélhetés, a kenyér kívánja ezt. Dolgozzunk, munkálkodunk s csak néha napján bunkban-bánatunkban dudorászgatjuk keserves hangon: hej! de szívem csak azt mondja, jobb otthon.

Hogy az ilyen, az édes otthonért lelkesedő kivándorlók csak még a szülőföld említésére is milyen áldozatkész, szives emberek, mutatja ezt a fent is jelzett s alábbi mulatságos történet.

Mondjuk, hogy az esemény főhőse egy katonatiszt (ilyen nálunk amugy sincsen, tehát senki nem veheti magára) közelebbről meghatározva egy kapitány. Barátságos öreg bácsika. Ha ebédjét, vacsoráját elkölti, szerényen hazavonul családjias legénylakásába, ahol újságlapok s tudományos könyvek közé temetkezik. Tehát nem kikapós. De szorgalmasan ír, a legelső fővárosi lapok tárcairovatában éppen a napokban jött egy figyelemre méltó cikke Az állat delejizmusról.

Szintársulatot kaptunk éppen a napokban. Az igazgató sulyt fektetett arra, hogy a Kapitány ur neve az első bérlők között ott legyen. Egy ilyen tekintélyes ember neve többeket vonzhat bérlet jegyzésre. A titkárnak azonban hiába volt minden erőlködése, a Kapitány urat sehogysem tudta magának megnyerni. „Miért nekem a színház replikázott az öreg ur —? A szerelem a szerelem engem már amugysem érdekelt; kivénültem én már abból nagyon régen!”

Az embernek azonban azért vannak jó barátai, hogy a titkaikat oktan helyen is elfecseggjék. Szegény Kapitány ur! Ő is így járt, a gyöngéjét valahogyan csak mégis mégis „kikutatta” a titkár ur.

Másnap — harmadszor és utoljára — a következő szavakkal kapacitálta aláírásra a titkár a Kapitány urat:

Pedig tesszen meglátni Kapitány ur, a társulatunknál két aranyoszéki primadonna is van Földjei a Kapitány urnak, máris érdeklődtek a Kapitány ur után. Szép mind a kettő. Az egyik most nem régen jött hazulról, még friss híreket is hozhatott. A másik nagyon szép barna lány s hozzá még — talán egyvalláson vannak a Kapitány urral, mert ő is szombaton tartja meg a vasárnapot, tehát unitárius. Már csak az ő kedvéért, a földiekért is érdemes volna egy bérletet váltani! Hej! Kapitány ur! Ha a

Kapitány ur azt is tudná még, amit én tudok! . . .

... És a Kapitány ur megindultan szurkolta ki a husz koronát; hiszen a földieknek adta, illő, hogy a honfitársakat támogassa rögös pályájukon.

SZINHÁZ.

Rácz Dezső szintársulatával másodszer van közöttünk, üdvözöljük őt a mostani alkalommal is. A múlt évben négy héten át itt tartotta előadásait közönségüknek ugyan teljes megelégedése, de nem éppen nagy pártfogása mellett. Most újra eljött hozzánk — a támogatásért s tényleg egy hét óta a színházlátogatók állandó rokonszenvét élvezzi.

A megnyitó-előadást f. hó 8-án, a múlt szombaton este tartották meg. A nap hőse c. énekes bohózzal. Vasárnap 2 előadás volt, d. u. a Csókkirály, este pedig az Elvált asszony operett került színre. Hétfőn a Hivatalnok urak kedden a Bőregér, szerdán a Keserű mézeshetek, csütörtökön a Tatárjárás, pénteken A császár katonái, és végül szombaton a Dollárkirálynő ment, majdnem mindig, ha nem is telt ház, de legalább is szépszámú közönség előtt.

Általában véve elmondjuk, hogy az előadásokról és a szereplőkről közönségünk megelégedéssel és több esetben dicsérrel emlékezett meg. Különösen — a hölgy szereplőkkel kezdve — Török Kornéliát említjük meg, aki minden fellépőre a legnagyobb hozzáértéssel alakított. A Hivatalnok urakban mint Vámosinét, a Keserű mézeshetekben mint Ottiliát s végül a Nap hőseben mint Agatheát a közönség zajos tapsal jutalmazta.

A többi hölgy szereplők közül Füzes Lenkét Mezey Ellát és Bodán Margitot kell megemlítenünk. Füzes Lenke Lola, és Mogyoróssy huszárönkéntes, de különösen ez utóbbi szerepében elragadóan kedves volt. (Nono! Szerk.) Mezey Ella mint René a Hivatalnok urakban, és a Császár katonáiban mint Erzsébet játszott jó sikerrel. Bodán Margit a Keserű mézeshetekben és a Tatárjárásban kellemes hangjával váltott ki. Zoltán Ilonka, a társulat koloratúr énekesnője eddig az Elvált asszonyban játszott figyelemre méltóan hisszük, hogy a színpadon ezután sürübben látjuk játszani.

A férfi szereplők közül Kovács Andort és Bognár Jánost (a jó Bognár bácsit) még a múlt évről közelebbről ismeri az ózdi közönség. Egyforma sikerrel játszanak estéről-estére, igazán bele tudják élni magukat a szerepbe, amelyet alakítaniok kell. A legjobb színészüket emlékezzün meg. Németh Jánosról és Nyáráiról. A társulat komikusai, akiknek kezük, lábuk s még a szemforgatásuk is csupa nevetés. Németh mint Róth raktárnak igazán művészi alakított. Nyáray pedig állandó sikerekkel dicsékedhetik; ő minden este kifigurázza az embereket, még velünk is kített a Tatárjárásbeli kupléival. Csáky Antal a társulat tenoristája az Elvált asszonyban és a Tatárjárásban játszott jó sikerrel. Jó volt Tiszai is a Hivatalnok urakban.

Ezek után Rácz Dezső bizalommal nézhet a további előadások elé: a siker bizonyára nem fog elmaradni. Csak iparkodjék minél szélesebb körben — a vidéken is — hirdetni az előadásait, s hozzon olyan jó darabokat, mint az e heti volt, akkor bizalommal nézhet jövője elé! Várjuk már a múlt évi sikerei alapján A jókedvű parasztot, Lilit, az Ördög és a Tulsó partról c. darabokat (valamelyik borus napon) a Királyt.

HIREK.

— **Kinevezés.** Zsóry György járási főszolgabíró, Borsodvármegye főispánja által, tiszteletbeli megyei főjegyzővé neveztetett ki. Gratulálunk a kinevezéshez, mert a kinevezett járássunk főszolgabírójára, kit mindenki rajongásig tisztel és szeret.

— **Esküvő.** Thun Endre gyári tanító ur f. hó 11-én esküdtött örök hűséget Máramaros-szigeten, Fejes Annuska urleánnyal. Fogadja részünkről is őszinte szerencsekívánatunkat.

— **Mulatságok:** Az ózdi gyermeksegélyző négyelet jan. 16-án a gyári olvasóegylet nagytermében zártkörű táncmulatsággal egybekötött Hangversenyt rendez.

A sajozentpéteri Kaszinó f. évi jan. 16-án cabaret előadással egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez.

— **Meghívó.** Az ózdi polgári önképzőkör f. évi január 23-án d. u. 2 órákor közgyűlést tart melyre a tagok ez uton is meghívhatnak.

— **Kalotaszegi háziipar.** Miskolcon a városháza nagytermében kalotaszegi háziipar vándor kiállítás látható. A kiállított tárgyak: kézimunkával készített butorok, továbbá varotások.

— **Verekedés.** Jan. 9-én este nagyriadalom volt a községben, a Fried korcsmájában, valamiért összerperlekedtek az atyafiak. Hogy mi volt az ok nem tudjuk, arról azonban értesültünk, hogy egy magyar alaposan megbicskázta.

— **Apagyilkos suhancok.** Cserneleny egy nyolcvan éves öreg asszony már életében megvette magának a koporsóját és azt a padlásán rejtegette. Korhely veje. Barta-Kása József parasztgazda egy szép napon eladta a koporsót és az árát elitta. A mint hajnalban részegen tért haza, két fia, a tizenhétéves János és a tizenhárom éves Lajos agyonverte fejével és a holttestet kivitték a határba. A csendőrök kipuhatták a tettesteket. A miskolci esküdtbíró János szándékos embe.ölésért tíz évi fegyházra, Barta Lajost pedig egy évi börtönre ítélte. A Curia ma Deák Péter bíró referálása és Vargha Ferenc kronatügyész helyettes előterjesztése után megsemmisítette az esküdtbírósnak a büntetés kimérésére vonatkozó ítéletét és a büntető novella értelmében az idősebb fiu büntetését egy évi börtönre, a fiatalabbat pedig tíz havi fegyházra mérsékelte.

— **Ráczék Nádason.** A négyelet hangversenye folytán, vasárnap este a szintársulat nem tarthat előadást az Olvasóban. Eppen ezért ugyanekkorra az egész társulat Nádásra rándult ki, ahol ugyanis „Az erdészleány“ című darabot adják elő.

— **Mefojtotta az urát.** Gál Bálint munkás sok pálinkát élvezett melynek a felesége adta meg az árát, kit Gál kegyetlenül elvert, pedig Gálné tartotta fenn gyümölcsárulásból férjét. Gál a napokban ismét berugott felesége kikerülni akarván a verést, részeg férjét lekötözte s elment hazulról. A kötés azonban oly szerencsétlenül feszült a férj nyakára, hogy mire az asszony hazatért, mefojtotta. A szegény asszony ellen megindították a bünvádi eljárást.

— **Rudobányai vásár.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelmi m. kir. miniszter ur megengedte, miszerint Rudobánya községben a szerdai hetivásár minden hónap első hetében zertés, juh, kecske és borju felhajtásával tartassék.

— **Vámhitelezés Miskolcon.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a miskolci m. kir. fővámhivatal vámhitelezésre feljogosított.

— **Városatyák lapja.** A magyar városok érdekeit szolgáló hetilap indult meg a héten Budapesten. Címe: Városatyák Lapja s harcos, minden hatóságtól független organuma a magyar vidéki városoknak. Nívós, tisztes vállalkozás, amely hiányt pótol közigazgatási irodalmunkban. A Városatyák Lapját Erdősi Dezső és Buday Aladár fővárosi hírlapírók szerkesztik, a szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten Köztemető ut 8 sz. alatt van.

— **A zenepiac szenzációja.** a „Zenélő Magyarország“-nak ép most megjelent 398-ik füzeté. Minden zenebarát előfizet a „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zeneműfolyóiratra. Munkatársai a legnevesebb hazai és külföldi zeneszerzők. Minden évfolyam 240-240 zeneoldalon, 200-200 korona bolti árt képvisel.

selő hangjegy anyagot ad előfizetőinek a modern házi zene minden szolidabb válfajából, mint magyar nóták-operák-operettek-dalok-vigdalok-műdalok és szalondarabok, indulók-keringők-táncok-cabaretszámok-hegedű darabok, legszebb és legdivatosabb újdonságait. A legjobb zeneműújdonságok legtöbbje először a „Zenélő Magyarország“-ban lát napvilágot. A most meginduló XVII-ik évfolyam első (illetve a 398-ik számának érdekes tartalma; I. *Bodrogi Zsigmond* „Szegény cigány élete“ és *Lenygyel Miska* „Szomorú az élet magunkba“ szép, hangulatos magyar dalok. II. *Wenrich P.* „A szivári uj“ legújabb indian intermezzót. III. *Neyin E.* világhírű „Rózsafüzér“ című dala magyar szöveggel. IV. *Greizinger Iván* hírneves hegedű átirataiból 3 számot, u. m. 1. Tudom, hogy visszahívsz még engemet, 2. *Schubert* f. A vadrózsa, 3. *Donisetti*. Lammermoosi Lucia c. opera részletét magán hegedűre. Előfizetési ára a magyar családok zongoráján nélkülözhetetlen, oktatva szórakoztató „Zenélő Magyarország“-nak: egész évre, 24 füzetre (240 zeneoldala) 12 korona, félévre (120 zeneoldala) 6 korona. **Előfizetheti a „Zenélő Magyarország“** (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában, *Budapesten*, VIII. Józsefkörut 11. ahonnan mutatvány füzetet minden érdeklődőnek küldenek.

— **A főváros legszebb kávéháza.** A Rákócy ut 20. szám alatt megnyílt OSZTENDE kávéháznak valóban impozáns berendezése van. Köröskörül valódi velencei tükrök, pazar csillárok, Angolországból hozott majolika asztalok, kényelmes páholyokkal. A vidéki közönség érdekeit a legnagyobb mértékben kielégítendő, már kora reggel kitűnő reggeli kapható. A kávéházban esténként HASI KÁLMÁN országos hírű bácskai primás hangversenyez: Csak rövid ideje, hogy e kávéház fenáll, máris a fővárosba jövő közönségnek legkedveltebb találkozó helye lett.

Szerkesztésért Kádár Elek felelős.

HIRDETÉSEK.

10. szám vh. 1910.

Hirdetmény.

Az 1909. évi V. 11361 számú kiküldő végzés folytán kihirdetem, hogy a gyöngyösi kir. járásbírósnak 1909. Sp. II. 7023. számú végrehajtást rendelő végzése következtében dr. Kálmán Ignác ügyvéd által képviselt Gyöngyös Visontai bortermelőik szövetkezete javára 51 korona 72 fillér tőke, ennek 1909. szeptember hó 25-től járó 5 % kamatai 54 korona 63 fillér eddig már megállapított és a még felmerülő költségek kielégítésére bírói zár alá vett 734 korona becsértékű butorokat és cimbalmot *Ozd községben 1910. évi január hó 24 napján délelőtt fél 11 órákor* bírói árverésen elfogom adni.

Ezt az árverést az 1881. évi 60. t. c. 120. §-a alapján a kielégítési jogot nyert alap és felülfoglaltatók követeléseinek kielégítésére is elrendelem.

Sajozentpétere 1910. évi január hó 8. napján.

Adorján Béla.
kir. bírói végrehajtó.

1372 sz.vh. 1909.

Hirdetmény.

Az 1909. évi V. 8322 számú kiküldő végzés folytán kihirdetem, hogy a budapesti kereskedelmi és váltó kir. törvényszéknek 1909. évi 99483 számú végrehajtást rendelő végzése következtében dr. Török Gyula ügyvéd által képviselt Budapesti paszomány gyár gyászkocsi és ravatal gyár részvény társaság bejegyzett cég javára hátralékos 7 kor. 90 fill. tőke, ennek 1909. évi január hó 1. napjától járó 6 %-os kamatai, és 29 K. 93 fill. hátralékos eddig már megállapított és a még felmerülendő költségek kielégítésére bíró zár alá vett 800 kor. becsértékű kocsikat és koporsókat Nagy bonyok községhez tartozó Pta. Vasváron évi január hó 24. napján d. e. fél 10 órakor bírói árverésen elfogom adni.

Ezt az árverést az 1881. évi 60. t. c. 120 §-a alapján a kielégítési jogot nyert alap és felülfoglaltatók követeléseinek kielégítésére is elrendelem.

Sajószentpéteren 1910. évi január hó 7. napján.

Adorján Béla
kir. bírói végrehajtó.

Nagy baj

történt a napokban Ózdon, a toronyóra megállott, s a pontos időt nem tudta senki megállapítani, pedig a pontos idő — mindig megállapítható —

Guttman S. órás és ékszerésznél

a hol a legkitünőbb minőségű s pontos járatu órák kaphatók. Ugyanitt aranyneműek, ékszerek, látszerek, gramphonok, lemezek, a legnagyobb választékban beszerezhetők. —

Eternit pala.

Allami kísérletezések részéről a jelenkor legjobb tetőfedő anyagjának jelöltetett meg, mely évtizedeken át semmiféle javítást nem vesz igénybe. Azonkívül csekély súlyánál fogva kitünően alkalmazhatók: **Régi zsindely-, cserép-, szalma- és kátránylemeztetők** átfedésénél a tetőszék megerősítése nélkül. Gazdasági épületekre kiválóan alkalmas.

Elárúsítási hely ózd és vidékén

Fodor József

bádogosmesternél.
község házával szembe.

Ugyanitt mindennemű bádogosmunkák a legmaszivabb kivitelben készíttetnek el. —

Szives tudomásul!

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, hogy az „Ózdi járási nyomdában“ mindennemű nyomtatványok, valamint **könyvkötészeti** munkák a mai kor igényeinek megfelelő legszebb kivitelben szolid árban készíttetnek.

Becsés figyelmüket felhívjuk, hogy a nyomdában, — különösen a báli és lakadalmi meghívók, eljegyzési kártyák, stb. rendelésénél, —

a legmesszebbmenő árkedvezményeket nyújtjuk.

Főtörekvésünk a kifogástalan, szép munka elkészítésénél is, a szolid ár s a nagyközönség teljes kielégítése.

Ózdi járási nyomda.